

215. Vándorutam

Ván - dor - u - tam köny - nyek kö - zött já - rom, Lel - ke -
kán is el - ke - rül az á - lom, Ak - kor

men bo - rong a fáj - da - lom. Éj - sza - **Refr.:** Szánj meg,
is a szí - vem fáj - la - - lom.

ó, mert bú - nöm, mint a ten - ger, Né - ha majd - nem ősz - sze - ros - ka -

dok, Ím, E - lőt - ted áll egy bú - nös em - ber, Szánj meg,

ó, bár mél - tó nem va - gyok!

2. Ködbe tűnt a szívem tarka rétje,
Bánatom az égig tornyosul.
Zord magányom kínos éj sötétje,
Szívet tépő módon rám borul.
Refr.

3. Itt hozom az élttem rontott útját,
Íme, Neked én most átadom.
Fogadd szívem minden hódolatját,
S egész élttem, drága Jézusom!
Refr.

4. Bűnbocsánat éltető Igéjét
Jézus szólja mennyből most hozzád.
Kínos éjed minden fájdalomáért hozta
Ő szent, nagy áldozatát.
Golgotán van bűnödre bocsánat,
Megtisztít az áldott drága vér.
Tűnjön el a szívedből a bánat,
Még bocsát Atyánk a Jézusért!